

той единъ устарѣлъ чловѣкъ, кой-то трепѣрѣше отъ студъ. Затечеса при него и съ непобѣдны-ты си рѣцѣ, кои-то бѣхъ разорили царство-то на Дариіа прѣгрѣхъ вдрѣвеный-тъ старецъ, и го донесе, та го гуди на столъ-тъ си.

Нѣма по лошъ чловѣкъ отъ оногo, кой-то не почита старость-тъ, жены-ты и несчастье-то, казваше Парини; А Парини много ся спомагаше отъ влианіе-то, кое-то той имаше връзь ученици-ты си, за да имъ надѣхъ почетъ къмъ старость-тъ. Веднѣжъ той бѣше ся разсердилъ на едно младо момче, за кое-то му бѣхъ казали да е сторило голѣмъ погрѣшкѣ. Случи ся да го срѣштне на пѣть-тъ, кога водіаше то подъ рѣкѣ единъ устарѣлъ калугерьць и съ достоинство укоряваше нѣкои си выроглавци, кои-то тласкахъ стареца. Кога Парини поченъ и той да имъ глѣчи, и като прѣгрѣхъ момака-тъ, каза му: “ прѣди “ единъ часъ азъ тя имахъ загубенъ; а сега, като “ виждамъ твой-тъ благочестивъ почетъ къмъ стар- “ ци-ты, поченъхъ да вѣрвамъ, че ты си способенъ “ за голѣмы добродѣтели „.

Еште по достопочетна е старость-та на оны, кои-то сѣ теглили толкосъ мѣжы и трудове, доклѣны отглѣдѣтъ отъ дѣца; кои-то сѣ залѣгали, колкото по добрѣ сѣ могли, за образованіе-то